

JIŘÍKOVINY

www.homijiretin.cz

Horní Jiřetín a Černice info, duben 2020

Slovo starosty

Zatím stále prožíváme četná vládní, ministerská a kdovíjaká další omezení spojená se současnou epidemií. Ze všech médií nesyšíme téměř nic jiného, a tak se v našem listu nechci touto problematikou podrobně zabývat. Jistě jsme tím všichni již dostatečně unaveni. Přesto bych ale chtěl poděkovat všem našim občanům za disciplinované dodržování všech nařízení shora, všem dobrovolnicím, které nám dodaly stovky ušitých roušek, učitelům a vedení naší školy za soustavnou intenzivní komunikaci se svými žáky, všem jiřetínským lékařům za jejich kontinuální péči a také všem dodavatelům, kteří poměrně rychle vyřizovali objednávky města na zdravotnický materiál, dezinfekci apod.

Ačkoliv nevíme, zda se vůbec uskuteční letošní srpnová pouť, popř. zda se uskuteční v rozsahu, na který jsme zvyklí, snažíme se dokončit úpravy plochy bývalého nádraží tak, aby se na tomto novém místě mohla

pouť konat již letos, pokud nám to v létě vládní omezení dovolí. Plocha bývalého kolejiště jiřetínského nádraží je velmi rozsáhlá, a proto by bylo velmi špatné, aby byla jednoúčelová a využívala se pouze jediný víkend v roce. Proto se postupně plánují a připravují i další způsoby využití. Po jedné straně plochy povede trasa nové cyklostezky Černice–Litvínov, v jednom z koutů bude ještě letos v létě vybudováno zcela nové workoutové hřiště. Rádi bychom sem také jednou za čas pozvali „kočovně“ autokino k promítnutí zajímavých filmových snímků v takto netradičním exteriérovém prostoru. Časem se jistě naskytne i další zajímavé náměty ke sportovnímu, kulturnímu nebo společenskému využití plochy.

Prožíváme další velmi suchý rok a s tím opětovně i zvýšené riziko požárů. V uplynulých týdnech hořelo několikrát opakovaně v blízkosti „Černičáku“, ale i jinde v okolí města. Protože je vysoce pravděpodobné, že požáry nevznikly samovolně, nýbrž z neopatrnosti, či dokonce záměru neznámých

osob, prosíme vás všechny o důsledné dodržování zákazu rozdělování ohňů ve volné přírodě i v blízkosti zahrad. V této souvislosti musím opět vyzdvihnout a ocenit práci členů naší Jednotky sboru dobrovolných hasičů, kteří v předminulém týdnu ihned po návratu z mnohahodinového zásahu u požáru Růžodolské výsypky vyjžděli pozdě večer k jednomu z požárů u Černického rybníku.

Přestože zaměstnanci města věnují podstatnou část svého pracovního času úklidu odpadků, situace se dlouhodobě příliš nelepší. V okolí města se objevují stále nové černé skládky. Protože jsme letos nemohli ze známých důvodů využít pomoci školních dětí v rámci dubnového Dne Země, rádi bychom v následujících týdnech uspořádali úklidový den, popř. úklidové dny pro dobrovolníky z řad našich občanů. O této akci budeme samozřejmě včas informovat.

Preji vám všem příjemné jaro a pevné zdraví

Vladimír Buřt

Zámek Jezeří zařazen mezi 7 nejohroženějších památek Evropy

Organizace Europa Nostra vybrala zámek Jezeří jako jednu ze sedmi nejohroženějších památek Evropy pro rok 2020. Projekt Sedmi nejohroženějších je jednou z dlouholetých aktivit organizace, která má za cíl podporovat péči o památky a přímo spolupracuje s významnými institucemi, jako je Evropská unie nebo UNESCO. Jde o první českou památku, která na tento seznam byla zařazena.

Přesná podoba podpory, kterou by Jezeří mělo získat, není zatím jasná. Nejde o přímou finanční pomoc, ale o pomoc poradenskou či propagační. Cílem programu fungujícího od roku 2013 je dostatečně ukázat význam památek a mobilizovat k zákrokům vedoucím k jejich záchraně. Organizace v rámci tohoto programu pro vybrané památky vytváří návrhy zdrojů možného financování nebo také plány celkově udržitelné obnovy a provozu. Do letošního výběru se dostala po boku Jezeří například historicky významná pevnost Bělehrad v Srbsku nebo jedna z budov norské vlády s nástěnnými malbami Pabla Picassa, obě tyto památky jsou přímo ohroženy buď částečnou, nebo úplnou demolicí. Kromě programu Sedmi nejohroženějších organizace průběžně pracuje na zlepšování památkové péče nebo udílí celoevropské ceny za památkovou péči, kterou v České republice obdržela například obnova barokního areálu v Kuksu.

Pro Jezeří je to velká pocta, jde o důležité ocenění jeho hodnoty na úrovni evropského významu. Ačkoli se povědomí o něm už poměrně rozšířilo, práce na obnově zámku jsou dodnes nedostatečné. Mohlo by se jednat o další krok k tomu, aby se zvýšil zájem o jeho záchranu.

Oprava zámeckého divadla

Tento rok začala dlouho očekávaná rekonstrukce zámeckého divadla, které bylo v posledních letech již v havarijním stavu a padalo doslova na hlavu. Po mnoha letech usilování by tak měl být divadelní sál na podzim roku 2021 zcela zrenovován a uveden do provozu pro pořádání koncertů a dalších akcí, k čemuž bude sloužit i potřebné vybavení, jako je například osvětlení. Do budoucna by se také mohlo podařit zprovoznit zázemí divadla (šatny či toalety) v okolních místnostech sálu. Po mnoha letech by tak zde mohla zaznít hudební díla, která se tu hrála v době největší slávy zámku Jezeří.

Historie divadla

Zámecké divadlo bylo původně barokní, poté se na přelomu 18. a 19. dočkalo velké přestavby do své dnešní podoby. V období 19. století byl kulturní život na zámku na svém vrcholu, zejména co se hudby týče.

Největší zásluhu na tom měl František Maxmilián Lobkovic, který miloval hudbu a sám také hrál a zpíval. Za jeho doby na zámku sídlila věhlasná Lobkovičká kapela. Svého času byli jejími členy i bratři Vraničtí nebo Antonín Spitz, učitel Antonína Dvořáka.

Nejvýznamnější dochovanou událostí je soukromá premiéra Beethovenovy symfonie č. 3 názvem Eroica v roce 1804. Beethoven byl přítelem Františka Maxmiliána. Kromě toho zde bylo také uvedeno Haydnovo oratorium Stvoření v českém jazyce i některé Mozartovy opery, a to dokonce s obsazením Luigi Bassiho, který byl hlavním představitelem také při slavné premiéře opery Don Giovanni ve Stavovském divadle. Stojí také za zmínku, že v době národního obrození byla v divadle uváděna díla v českém jazyce, protože Lobkovicové myšlenku obrození podporovali.

V divadle byla provozována představení i v době první republiky až do 2. světové války. Podle pamětníků ještě krátce po 2. světové válce byl sál téměř úplně vybaven. Ovšem v době, kdy byl zámek opuštěný, divadelní sál utrpěl velké škody. Ke svým potřebám si ho například v 80. letech upravi-

li američtí filmaři při natáčení hororu tak, že pomalovali jeho stěny. Kromě toho sál chátral, pomalu spadl balkonový ohoz určený pro diváky a velká oválná klenba zavěšená v krovech se pomalu téměř celá rozpadla. Několik posledních let byl celý sál podepřen velkou dřevěnou konstrukcí, která místnost stabilizovala.

V nastalém výjimečném stavu se mění průběh návštěvnické sezóny. Podle posledních informací se zámek veřejnosti otevře za upravených podmínek provozu 25. května. Znamenalo by to dodržování rozestupů i kontroly a dezinfekci u vstupu do areálu. Zároveň také bude patrně muset být částečně regulován počet návštěvníků.

Více informací o otevření zámku, divadle, ale i projektu Europa Nostra můžete v případě zájmu najít na adrese www.zamek-jezeri.cz nebo přímo www.europanostra.org (v angličtině).

*Hana Krejčová, Hana Krejčová ml.
Seznam nejohroženějších památek Evropy
Státní zámek Jezeří, Česká republika
(zdroj: NPU, Europa Nostra)*

**Knihovna Horní Jiřetín
se od 5. 5. 2020
znovu otevře čtenářům**

**PROVOZNÍ HODINY:
Út: 14:00–17:30
Čt: 14:00–17:30**

Město Horní Jiřetín nabízí dovoz nákupu (léků ad.) prostřednictvím JSDH Horní Jiřetín pro seniory a občany, kteří si v současné situaci nemohou nákup zajistit sami. V případě zájmu se obraťte na velitele JSDH Františka Smoláka (777 951 597) nebo starostu města Vladimíra Buřtu (724 081 095).

Hrad Sammezzano, Itálie

(zdroj: Europa Nostra)

Pevnost v Bělehradu, Srbsko

(zdroj: Europa Nostra)

Vládní budova v Oslu, Norsko

(zdroj: Europa Nostra)

Plečnikův stadion v Lublani, Slovinsko

(zdroj: Europa Nostra)

Tepelná elektrárna Szombierki v Bytomi, Polsko

(zdroj: Europa Nostra)

Národní divadlo v Tiraně, Albánie

(zdroj: Europa Nostra)

Velikonoční soutěž "O nejkrásnější velikonoční vajíčko"

Žáci ZŠ a MŠ Horní Jiřetín nezahálejí. Přestože již pět týdnů přetrvává nouzový stav a nařízení vlády ČR nedovoluje žákům chodit do školy, zúčastnilo se jich několik celoškolské soutěže O nejkrásnější velikonoční vajíčko.

Děti posílaly spolu s rodiči fotografie svých výrobků a během 14 dní se jich nashromáždilo celkem 21. Nebylo vůbec jednoduché vybrat to nejkrásnější a nejnápaditější vajíčko, a tak se porota rozhodla odměnit všechny zúčastněné. Na odměny si budou ale muset děti počkat, až se znovu školy otevrou.

Irma Vaňková

Foto: ZŠ a MŠ Horní Jiřetín

Svátek svatého Jiří

24. duben je pro Čechy svátkem svatého Jiří, patrona všech skautů a města Horní Jiřetín. O životě svatého Jiří se toho mnoho neví. Jeho původ se však odhaduje na druhou polovinu třetího století našeho letopočtu a k osobě světce se vážou nejrůznější legendy. Svatý Jiří byl vojákem a osobním strážcem římského císaře Diokleciána, který proslul jako pronásledovatel křesťanů. Jiří pocházel z křesťanské rodiny a odmítal plnit rozkazy císaře křesťany pronásledovat. Císař proto nechal Jiřího mučit a později popravit.

Hornojiřetinským a Černickým je neznámější asi legenda o drakovi a svatém Jiřím. Její příběh praví, že u pramene řeky, kde občané města čerpali vodu, se usídlil drak. Aby

mohli místní dál čerpat vodu z řeky, každý den losovali oběť z vlastních řad, kterou pak drakovi předhodili. Jednoho dne ale vyšel los na královu dceru. Ta byla podle legendy zachráněna, protože se v této chvíli objevil svatý Jiří na koni, draka zabil a zbavil tak občany nelibého břemene.

Tento nápadně pohádkový děj není náhodný. Příběhy, které se otiskly do českých i jiných pohádek napříč časem, mají totiž prapůvod právě v této legendě. Legenda o drakovi a svatém Jiřím oslovila mnoho národů a měst a kromě Horního Jiřetína se tak rytíř objevuje také například na městském erbu Vysokého Mýta v Čechách nebo Moskvy.

Radek Vrábek

Plus foto jiri

Foto: Jiří Beneš

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY PRO ŠK. ROK 2020-21

Vzhledem k mimořádným opatřením v souvislosti s COVID-19 bude zápis probíhat bez osobní přítomnosti dětí.

Základní škola a Mateřská škola Horní Jiřetín bude přijímat žádosti o přijetí k předškolnímu vzdělávání v období od 4. 5. 2020 do 16. 5. 2020 následujícími způsoby:

- osobní podání **ve dnech 5. 5. a 6. 5. 2020** od 8:00 – 16:00 hod (vzhledem k mimořádným opatřením a omezenému provozu školy doporučujeme dohodnout čas a den telefonicky na čísle **734 676 377**),
- e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem (nelze jen poslat prostý email!)
- do datové schránky školy,
- poštou

Potřebné doklady a dokumenty:

- Žádost o přijetí dítěte do MŠ
- Čestné prohlášení zákonného zástupce o řádném očkování dítěte
- Kritéria pro přijetí, prohlášení (*formuláře ke stažení na webových stránkách školy- <https://www.zsmshornijiretin.cz/stranka-formulare-ms-ke-stazeni-67>*)
- Kopie očkovacího průkazu dítěte (povinně u dětí mladších 5 let)
- Kopie rodného listu dítěte
- Občanský průkaz zákonného zástupce k prokázání totožnosti – při osobním podání

Rozhodnutí

Rozhodnutí o **přijetí** bude zveřejněno na veřejně přístupném místě v MŠ a na webových stránkách školy nejpozději dne **5. 06. 2020 pod přidělenými registračními čísly, která Vám zašleme e-mailem, případně telefonicky.**

V případě záporného rozhodnutí – **nepřijetí**, se v tento den zákonný zástupce dostaví k jeho převzetí a rozhodnutí mu bude předáno proti podpisu. V případě, že se nedostaví k převzetí rozhodnutí, bude zasláno poštou na doručenkou do 30 dnů od podání žádosti.

Počet přijatých dětí bude ovlivněn volnou kapacitou školy. (Pro nadcházející zápis je předpokládán počet **20 míst** pro přijetí uchazečů.)

Kritéria pro přijímání dětí do MŠ (bodové hodnocení, na jehož základě bude rozhodnuto o přijetí):

	Kritérium	Body
Děti podle věku s celodenní docházkou	3 roky věku k 31. 8. 2020	5
	4 roky věku k 31. 8. 2020	10
Trvalý pobyt dítěte	Trvalý pobyt v Horním Jiřetíně	8
	Trvalý pobyt mimo Horní Jiřetín	0

Vyrobte si hmyzí hotel

Z české krajiny mizí motýli, brouci i čmeláci. Květinám chybějí opylovači a na práci opylovačů závisí z velké části i naše potrava. Odborníci vypočítali, že v Evropě se bez včel neobejde více než osmdesát procent hlavních plodin určených k lidské spotřebě. Hmyz nezajišťuje obživu jen pro lidi, sám je potravou pro řadu živočichů, například pro ptáky představuje základní složku potravy.

Vědci dávají mizející hmyz do souvislosti se dvěma jevy. Prvním je klimatická změna. Mnohem zásadnější je však intenzivní zemědělství a pole plné řepky a kukuřice.

Na vině je i stále oblíbená móda anglických trávníků. Krátce střižený trávník ale prohlubuje i další problém posledních let – sucho. Delší vegetace lépe zadržuje vláhu a pomáhá biodiverzitě. Čím můžeme sekání trávy nahradit?

Trávník má být **přiměřené velikosti** (není pro přírodu dobré, pokud je na celé zahradě či na všech zelených plochách v obci pouze trávník). Odolný **polykulturní trávník** je lepší než náchylný monokulturní trávník. I pěstěný, pravidelně sekaný trávník v parku či na zahradě může obsahovat kromě trav různé bylinky a nižší květiny. Vhodné je **mozaikovitě či pásovité sekání** větších travnatých ploch, kdy se vždy ponechá někde tráva neposekaná, aby mohla zůstat útočištěm pro motýly a další hmyz. Sekání trávníku se má přizpůsobit počasí a **za sucha a horka nesekat**. Ideální je, pokud lze nahradit používání sekačky **sekáním srpem, kosením kosou či spásáním trávy zvířaty**.

Hmyzu můžeme pomoci i dalšími způsoby, jedním z nich je zakládání hmyzích hotelů

Hmyzí domeček/hotel je zpravidla dřevěná, příp. betonová či plastová konstrukce vyplněná různými druhy přírodního materiálu. **Přilákají** do zahrady **hmyz, který se postará o opylování** (což oceníme zejména u ovocných stromů a keřů). **Pomůže ale i v boji se škůdci. Vše ekologicky.** Využití ke stavbě můžete leccos. Můžeme postavit konstrukci z prken, desek, dřevotřísky nebo můžeme využít starou skříňku, papírovou krabici, nebo dokonce květináč a plechovku. Materiál pro stavbu by měl být nejlépe přírodní. Konstrukce může být horizontální i vertikální, 15–40 centimetrů hluboká. Tvarem může připomínat domeček, ale vlastně vůbec nemusí. Postačí jednoduchý obdélník. Konstrukce by měla mít stříšku, aby do ní nezatékalo. Zadní část domku je třeba zakrýt, aby se hmyzí domeček nestal prostřeným stolem pro hladové ptactvo. Poslouží například drátěné pletivo, které má dostatečně malá oka.

Na výplň budeme potřebovat další přírodní materiály. Můžeme použít například mech, suchou trávu, kůru, lýko, suché stvoily, šišky, drobné větvičky, bezové větvičky, bukvice, žaludy, prázdné makovice. Využijete i silnější polínka, cihly a další.

Na výplň konstrukce je lepší využít větší množství materiálu, hmyzí hotel pak poskytnete přístřeší většímu počtu druhů. V šiškách a suchém listí se bude líbit beruškám a škvorům, v chodbičkách z klacíků, bambusů, stébel a podobně najdou ubytování včely samotářky či zlatoočka. Pokud máte v hotelu polínka a tvárnice, vyvrtejte do nich vrtačkou dutinky hluboké 3 až 10 centimetrů. Nakonec vše poskládáme do hmyzího domečku tak, aby nic nevypadávalo, ale

ani nepřesahovalo ven. Pak by výplň mohla začít plesnivět.

Domek potřebuje údržbu. Pravidelně kontrolujte, zda jej nenapadli plísňe a parazité. Jednou za rok vyměňte hustou náplň za novou, navrtané kusy dřeva pak jednou za dva až tři roky. Samozřejmě pod podmínkou, že nejsou obsazené.

Hmyzí hotely vyrábíme pro samotářské druhy hmyzu. U nás jich žije asi 500 druhů. Hmyzí hotel se pro ně stane důležitým náhradním biotopem, aby si zajistily pokračování svého rodu.

Nejčastějšími obyvateli hmyzího hotelu tak bývají například včely samotářky, čmeláci, některé vosy, motýli, pestřenky, zlatoočka, škvori či slunéčka sedmitečná. Čím více jich na svou zahradu přilákáme, tím více užítka z nich budeme mít. Hmyzí hotel se doporučuje umístit nejlépe na jižní stranu a na místo, kde moc nefouká. Zpravidla ještě tentýž den, kdy instalujeme hmyzí domeček v zahradě, přiletí první obyvatelé. Do otvoru si nejprve nanosí potravu ve formě pylu, pak nakladou vajíčka a nakonec otvor zavíčkují. Z vajíček se líhnou larvičky, které se pak jako dorostlé zakuklí a přežijí zimu. V dalším roce se celý generační vývojový cyklus zopakuje. Zabydlené otvory tedy poznáme podle toho, že mají uzavřený, zavíčkovaný vchod.

Lucie Benešová

Zdroj: <https://ekolist.cz/cz/publicistika/priroda/ubyttek-hmyzu.spatne-zdokumentovana-katastrofa>
<https://www.em.muni.cz/vite/11566-hmyzu-ubyva-predpovedet-dopady-je-tezke>

„Milé trenérky a gymnastky, chci vás prostřednictvím Jiříkovin všechny pozdravit a poděkovat, že v době karantény nezahálíte. Velké díky patří především trenérkám, které gymnastky motivují a zadávají úkoly elektronickou formou. Děkuji i za fotografie a obrázky, které mi posíláte. Věřím, že vše brzy pomine a všechny se snad společně setkáme na letním soustředění, kde opět začneme naplno trénovat. Spolu to dáme!“
Vaše předsedkyně oddílu Renáta Smoláková

„Ráda bych touto cestou pozdravila za všechny naše trenéry mladé hasiče. Situace, která tu vládne, nám momentálně nedává stále možnost soutěžit a ani v plném počtu trénovat, a tím se zdokonalovat v našich dovednostech, nicméně už se na děti moc těšíme. Realizace klubovny je v plném proudu, takže hned jak to půjde, připravíme společnou akci a užijeme si ji. Držíme všem palce,

přejeme hodně zdravíčka a už se nemůžeme dočkat, až se uvidíme.“

Jana Žázová

„Chtěla bych poděkovat, že můžu touto cestou pozdravit naše tanečnice a tanečníky z Los Gatos. Je nám moc líto, že nemůžeme trénovat, ale nařízení vlády se musí respektovat, protože zdraví je na prvním místě. Já i Petr vás moc pozdravujeme a moc se na vás těšíme. Až bude po všem, tak si to pořádně užijeme. Nezapomeňte si doma trénovat naše tanečky. Máme vás rádi.“

Věra Dobiášová

BÁSNIČKY od tanečnic z Los Gatos věnované Hornímu Jiřetínu

Tam kde padá lesů stín,
leží Horní Jiřetín.
Patronem je sv. Jiří,
znají ho i hadi, štíři.

Je tu rachot o pouti,
u chovatelů kohouti,
v kulturáku občas ples,
u většiny plotů pes.
Turisti sem zamíří,
na náš zámek Jezeří.
A jestli si chceš chytit rybu,
zajdi si na Propadlinu.
Nad hřebenem Krušných hor,
slunce padá za obzor,
z kostela už zpěvy zní,
tím končí své básnění.

Jana Podhráská

Jiřetino Jiřetino
ty náš milý domove
buď nám znám svou podobou
a ozdobou v našich srdcích
Tereza Hošková

Bajkalská anabáze

Ve dnech 4.–9. 3. 2020 jsem se – společně s bývalým jednatelem SČVP Ing. Jaroslavem Lachmanem – zúčastnil zájezdu pořádaného ČSOL Jednota Horácko, který vedli organizátoři PhDr. Radim Chrásta, Ph.D., Ing. Roman Klimeš, MBA, Mgr. et Mgr. Gabriela Havlůjová ze Spolku pro zachování odkazu českého odboje a místopředseda Poslanecké sněmovny Tomáš Hanzal (ČSSD). Cílem naší cesty byla rekonstrukce ledového sibiřského pochodu z roku 1920, kdy bílá sibiřská armáda ustupovala před rudoarméjskými oddíly na východ a byla nucena pěšky překonat zamrzlé jezero Bajkal.

Ráno 4. 3. 2020 odlétáme vládním speciálem z Prahy přes Polsko a Bělorusko směrem do Krasnojarska. Zde navštívíme na místním hřbitově jeden ze dvou dochovaných původních pomníků padlým legionářům. V pozdním odpolední máme prohlídku města a v noci nastupujeme do vlaku a jedeme po trase Transsibiřské magistrály do Tajsetu. Ráno po příjezdu navštívíme pomník Ivana Andrejeviče Biče, zvaného Bič-Tajožny (tajemný). Byl to hlavní organizátor partyzánského hnutí v Tajsetské oblasti, který bojoval proti českým legionářům a Rumunům. V srpnu 1919 ho rumunská hlídka zajala. Byl vězněn kolčakovci a po odmítnutí spolupráce pověšen. Pokračujeme autobusy na lesní hřbitov Toporok, nacházející se 60 kilometrů od města uprostřed tajgy, vedle bývalého gulagu Ozerlag. Zde se konalo slavnostní odhalení pomníku gen. Vojcechovského. V blízkosti tohoto pomníku vidíme kolem dokola ohořelý les, což způsobily časté požáry v tajze. Gen. Vojcechovský převedl naše legionáře přes zamrzlý Bajkal. Od 1. 5. 1921 se stal příslušníkem československé armády. 12. 5. 1945 byl v Praze zatčen a odveden sovětskou tajnou policií SMĚŘŠ, prošel několika gulagy a skončil jako sanitář ústřední vojenské nemocnice gulagu Ozerlag, kde 7. 4. 1951 ve věku 67 let zemřel.

Nočním vlakem přejíždíme z Tajsetu do Irkutsku, kam dorážíme v poledne. Čeká tam na mě Jelena Matejko, snacha Antoníny Matějkové, členky našeho chomutovského sdružení. Předávám jí dárky a dále rusky psaný otevřený dopis od Miloslava Šťastného, který se narodil na Volyni v české vesnici Hrušvice. Jeho děda František Teodor Šťastný měl bratra Jana Ivana Šťastného, který se se svojí rodinou kolem roku 1930 vystěhoval daleko na východ do vesnice Miltuš, pošta Bělsk, okres Tomsk a kraj Barnaul. Do druhé světové války si oba bratři dopisovali. Po válce celá rodina Šťastných z Hrušvice reemigrovala do Čech, čímž došlo k přerušování dopisování. Při sestavování rodokmenu rodu Šťastných bych rád touto cestou kontakt

obnovil. Jdeme se podívat na pamětní desku admirála Alexandra Vasiljeviče Kolčaka, umístěnou v nádražní budově v místě, kde byl 15. ledna 1920 česko-francouzskými jednotkami zajat, vydán rudým a popraven. Poté odjíždíme do místního parku, kde stojí pomník s vlastní sochou revolucionáře E. K. Špačka, postavený v roce 1967. E. K. Špaček bojoval proti legionářům ve stanici Misová (dnešní Babuškin). Byl zde raněn a po vyléčení se do stanice Misová vrátil zpět, aby se podílel na sabotážích. Pravděpodobně po udání bolševickým důstojníkem byl paradoxně vydán čs. legionářům a oběšen. Jedeme do parku nacházejícího se před Znamenským klášterem na soutoku řek Ušakovky a Angary k památníku a soše v nadživotní velikosti admirála Kolčaka. Cestou zpět se zastavujeme u pamětní desky Jaroslava Haška, podle kterého je zde pojmenována ulice. Spěcháme do hotelu Irkutsk, ve kterém se od 17 hodin koná tisková konference, jíž se zúčastňujeme společně s kozáky. Celá akce vyvolala vlnu kritiky ze strany místních levicových aktivistů, kteří protestovali proti přítomnosti českých návštěvníků s transparentem „Vypadni odsud, český okupante“ s vyobrazením pokuřujícího Švejka s pivem. Aktivisté nám sdělili, že se máme jít k Bajkalu rekreovat, nikoliv účastnit pochodu na uctění památky „ledového pochodu“. Někteří z nich si myslí, že čs. legionáři byli bandité a vrazi.

Po tiskové konferenci odjíždíme do vesnice Bolšoje Goluostnoje u Bajkalu. Po večeri, instruktáži a kulturní vložce, v jejímž rámci nám majitelka restaurace zpívala burjatské písně, je v nabídce i pivo – jak německé, tak i český Kozel.

Ráno vyrážíme na pochod – díky organizačním změnám namísto v 5 hodin o hodinu později. Jdou pouze ti, kteří se cítí na celý 50kilometrový pochod, protože návrat z trasy možný není. Je nás 41 a jsme rozdělení do tří skupin, táhnoucích boby s lihovým vaříčem a konvičkou. Ostatní jdou na krátký hodinový pochod a dále pak se zavazadly objíždí jezero o délce asi 400 km. Navlékáme „nesmeky“ a vyrazíme za tmy s čelovými svítilny („čelovkami“), nezbytnou stravou a 1 litrem čaje. Teplota se pohybuje kolem minus 15 stupňů a prvních 5 km sněží a fouká vítr. Do půlky jezera jdeme v „nesmekách“ po ledě, občas pokrytému jazyky slabě nafoukaného sněhu. Absolvujeme pauzu, která se protáhne na 1,5 hod. Je slunečno, a proto si sundávám bundu a rozepínám mikinu. Problém je s vařením čaje pro tolik lidí. Dostávám půl litru čaje, sundávám „nesmeky“ a vyrazíme na druhou půlku trasy po nafoukaném sypkém sněhu. Brzy nám dochází čaj a poslední 4 km už nám docházejí i síly – jsme dehydratováni, sluníčko zapadlo a mrzne. Nasazujeme „čelovky“. Zjistil jsem, že mně omrzly konce

prstů levé ruky, natahuji si proto ještě druhý pár rukavic. Nakonec ale s vypětím všech sil dorážíme ve 20:45 do Babuškina, kde na nás čeká autobus, který nás odváží do 40 km vzdáleného rekreačního střediska železničářů Turbazy Kultušneje. Po rychlém ubytování nám měří teplotu a jdeme na večeri.

Druhý den se vracíme do Babuškina na snídani a od restaurace jdeme v čele s kozáky do místního kulturního domu Sněžná, kde nám jsou předány diplomy za účast na Bajkalském ledovém přechodu 2020. Dále navštívujeme místní muzeum zasvěcené Ivanu Vasiljeviči Babuškinovi a stavbě transsibiřské magistrály okolo jezera Bajkal. Večer odjíždíme vlakem do Ulan-Ude a ubytováváme se v hotelu Odon. Druhý den máme celý den volno, a tak po snídani si na recepci objednáme taxi. Jedeme asi 30 km do hlavního buddhistického centra v Rusku – Ivolginskijského dacanu.

Cestou zpátky nás taxikář veze na prohlídku umožňující výhled až k mongolským hranicím. Při příjezdu do města se hned za řekou Selenga nachází socha Matky Burjatů a dále pokračujeme do Etnografického muzea národů Zabajkalí. Je zavřené, a tak si v místní restauraci dáváme k obědu národní jídla. Po obědě jedeme do centra a taxikář nás vysazuje na začátku pěší zóny v ulici V. I. Lenina s tím, že na nás bude čekat na jejím druhém konci. Na začátku po pravé straně stojí Gostinyj dvor, postavený ve stylu klasicismu, míjíme Carská vrata, za nimiž vlevo se nachází Burjatské národní divadlo opery a baletu. Napravo od divadla se rozprostírá náměstí Sovětů s největší bustou na světě – hlavou Lenina, vysokou 13,5 metru a vážící 12 tun. Taxikář nás odváží do hotelu pro zavazadla a odjíždíme na letiště, kde máme sraz v 16 hodin. Po důkladné pasové kontrole v 19 hodin odlétáme do Prahy s mezipřistáním v Novosibirsku, kde tankujeme. Po 8,5 hodinách letu úspěšně přistáváme v Praze na vojenském letišti Kbely.

Jaroslav Báča, předseda chomutovského regionu SČVP (Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel) www.scvp.eu

Foto: Jaroslav Báča

Ptáme se obyvatel Horního Jiřetína a Černic...

Jaké je vaše nejoblíbenější místo v Horním Jiřetíně a Černicích a proč?

Veronika Horáčková, 25 let, Horní Jiřetín
„Moje nejoblíbenější místo jsou lesy pod Jezeřím. Ráda tam chodím na procházky uklidnit mysl.“

Jiřina Stružková, 69 let, Horní Jiřetín
„Mám od dcery zakázáno někde courat. Nejoblíbenější místo je pro mě teď vlastní zahrada, vzhledem k mému věku a riziku přenosu náklady.“

Claudie Urbanová, 31 let, Černice
„Vzhledem k situaci se teď nejraději zdržuji na vlastní zahradě. Je to bezpečnější kvůli synovi. Nicméně někdy se ráda projdu po lesích kolem Černic.“

Sylvie Šimková, 61 let, Černice
„Ráda trávím čas na své zahradě, ostatně jako vždycky. Mám tady své kytičky, zvířátka a všechno, co potřebuji. Cítím se tu dobře.“

Miloš Leden, 56 let, Horní Jiřetín
„Nejraději jsem na zahradě, na fotbalovém hřišti a v restauraci u Johanů.“

Pavel Rákos, 43 let, Černice
„Jako člověk, který tu žije od narození, bych měl mít své oblíbené místo. Ale to nemám. Jsem tu rád všude. Celé tady je moje srdcovka.“

Kamila Kostecká, 36 let, Horní Jiřetín
„Nejradši se zdržuji na vlastní zahradě. Cítím se tam v bezpečí hlavně kvůli dětem.“

Čtení pohádek na dobrou noc

Pravidelnou aktivitou posledních týdnů je v Horním Jiřetíně a Černicích čtení pohádek. Příběhy na dobrou noc se čtou v rámci živého vysílání ve skupině na Facebooku Horní Jiřetín kulturní každý den od 20 hodin. Mezi jinými pravidelně čte také Gabriela Rákosová. Zeptali jsme se na několik otázek.

Máte ráda pohádky?

Ano. Je to totiž jediné místo, kde každý dostane to, co si zaslouží. A snad každý by si tu svou pohádku chtěl prožít.

Jak jste se dostala ke čtení pohádek na Facebooku?

Oslovil mě Jiří Beneš. Udělat radost tím, že člověk obětuje chvíli času pro dobrou věc, to nelze odmítnout.

Baví vás číst dětem pohádky?

Určitě. Hlavně v této situaci, kdy rodiče mají mnohem více starostí. Malé odlehčení, malá podpora.

Které pohádky jste přečetla? A které ještě dětem přečíst chcete?

Vsadila jsem na dětskou klasiku a sáhla po knize Honzíkova cesta. Nyní prožíváme dobrodružství Janka, Toma a Emmy při zachraňování sovích mláďat. A pokud by bylo nějaké přání na knihu, tak za mě ráda přečtu. Jinak ve své knihovně mám plno pokladů. Nesmím zapomenout na pohádky z místního zdroje, které se ke mně dostaly. Jsou to pohádky, které mají své kouzlo a jsou spojeny s naším zámekem Jezeří.

bas

foto: Gabriela Rákosová

JSDH Horní Jiřetín

Foto: JSDH Horní Jiřetín

Jaro onlajn

„Současná situace stále nedovoluje potkávat se tak, jak jsme byli v Horním Jiřetíně a Černicích zvyklí, proto se snažíme vymýšlet pořady, které se většinou živě vysílají do facebookové skupiny Horní Jiřetín kulturní. Ve virtuálním prostoru se tak realizovaly velikonoční pořady Koleda onlajn nebo Čarodějnice onlajn. Stále v kontaktu se budeme snažit být i nadále. I když se již blíží doba, kdy se kulturní akce s omezeným počtem návštěvníků a za splnění dalších podmínek konat budou, Truck Trial Show se v tradičním květnovém termínu nedočkáme. Rádi bychom ale akci připomněli spanilou jízdou po Horním Jiřetíně, do které se zapojí také

naši dobrovolní hasiči a motorkářská skupina Draci Horní Jiřetín. Spanilá jízda se uskuteční 9. 5. 2020 od 13:00,“ okomentoval za město Jiří Beneš.

Foto: Ibra Ibrahimovič

Foto: Zdeněk Lukesle

Poděkování

Město Horní Jiřetín děkuje Tony Nguyenovi, provozovateli prodejny se smíšeným zbožím, za darování pěti set kusů ochranných roušek pro občany města. Roušky od Tonyho Nguyena, našich dobrovolnic a Trioly si stále mohou lidé vyzvedávat na městském úřadě (PO a ST: 8:00–11:00 / 13:00–17:00), COOPu a poště.

SPOLEK STELLA SHK Z. S.

s laskavým přispěním města Horní Jiřetín nabízí od 1. 3. 2020 donášku obědů, léků a další služby pro seniory v Horním Jiřetíně a Černicích. Kontakt: Dagmar Svobodová_737 176 940

Uklidme Horní Jiřetín a Černice

Tradičně se v rámci Dne Země žáci místní základní školy i obyvatelé Horního Jiřetína a Černic zapojují do hromadných úklidů našeho nejbližšího okolí. Tentokrát nám to současná situace nedovolila, přesto prosíme dobrovolníky, aby se do úklidu zapojili i individuálně. Akci s názvem Uklidme Horní Jiřetín a Černice mohou lidé propojit třeba s rodinným výletem. Pytle a rukavice všem zájemcům rozvezeme. Děkujeme všem dobrovolníkům!

bas

Recepty od Brigity

Bramborový salát s medvědí česnekem

- 800 g malých raných salátových brambor, lze použít i středně velké pozdní brambory varného typu A,
- 2 hrsti čerstvého medvědího česneku,
- 2 lžíce olivového oleje,
- 1 lžička hrubozrnné hořčice,
- 1 jarní cibulka,
- 150 g ředkviček,
- sůl,
- pepř

Očištěné brambory vložte do hrnce, až voda v hrnci začne vřít, osolte ji, přidejte brambory, ztlumte plamen na mírný stupeň a brambory vařte doměkka.

Než se uvaří brambory, připravte si zálivku: medvědí česnek nasekejte na jemno a smíchejte ho s olivovým olejem, hrubozrnnou hořčicí, solí a pepřem. Následně si nakrájejte zeleninu: jarní cibulku nasekejte

na jemno a ředkvičky nakrájejte na plátky. Uvařené brambory sceďte a smíchejte se zálivkou. Poté k nim přidejte nasekanou jarní cibulku a nakrájené ředkvičky a vše promíchejte.

Hotový salát můžete podávat samostatně nebo jako přílohu (např. k pečenému kuřeti) nebo se výborně hodí k nadcházející grilovací sezóně.

zdroj: Fitrecepty - Vaříme zdravě

